

Γράφει ο **Θοδωρής Μαγκλάρας**

“Όταν ακούω φοιτητές και Φοιτητικούς Συλλόγους να απαιτούν επαγγελματικά δικαιώματα, ιδίως όταν είναι αριστεροί Φοιτητικοί Σύλλογοι ή παρατάξεις, φρίττω”

“Εάν μπορούσε το πανεπιστήμιο να σας δώσει επαγγελματικά δικαιώματα, γιατί είστε μαρξιστές; Ο καπιταλισμός δε θα ήταν πρόβλημα. Αν μπορούσαν να έχουν όσοι βγαίνουν από το πανεπιστήμιο, να έχουν επαγγελματικά δικαιώματα. Το πρόβλημα με τον καπιταλισμό είναι ότι δεν παράγει θέσεις εργασίας.”

Αυτά είπε ο Γραμματέας του **ΜέΡΑ25 Γιάννης Βαρουφάκης** σε πολιτική εκδήλωση, αναφερόμενος σε ζητήματα που αφορούν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αναπόφευκτα, προκύπτουν κάποια βασικά ερωτήματα και σχόλια:

1) Να πώς απαντούν οι δυνάμεις της σοσιαλδημοκρατίας και του τεχνοκρατισμού στο ζήτημα της υπεράσπισης των **επαγγελματικών δικαιωμάτων** όταν αυτή γίνεται με **συντεχνιακό τρόπο**, αποσυνδεδεμένο από το ζήτημα της εργασιακής προοπτικής, το ζήτημα της μόρφωσης και το ρόλο του σύγχρονου πανεπιστημίου. Απλά και κατανοητά, “αν

δε μειωθούν εισακτέοι και απόφοιτοι ώστε να μπαίνουν και να βγαίνουν από το πανεπιστήμιο ακριβώς όσοι μπορούν να απορροφηθούν, τα επαγγελματικά δικαιώματα δεν έχουν καμία σημασία”.

Άρα, δύο τα ενδεχόμενα για τους φοιτητές και τους αποφοίτους: Ή να χαρούν που υπάρχει η **ΕΒΕ**, η **Τράπεζα Θεμάτων**, οι **ταξικοί φραγμοί** και οι **διαγραφές** ή να περιμένουν υπομονετικά να δουν σε ποιους κλάδους θα επενδύσει το κεφάλαιο την επόμενη δεκαετία για να αυξήσει την κερδοφορία του έτσι ώστε να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας -δεν έχει δα κανένας μαρξιστής την ψευδαίσθηση ότι οι καπιταλιστές θα δημιουργήσουν γενικά νέες θέσεις εργασίας- ώστε οι ήδη υπάρχοντες απόφοιτοι να μπορέσουν να απορροφηθούν έχοντας -προς το παρόν- επαγγελματική κατοχύρωση.

Αυτό βέβαια μπορεί **να αλλάζει κάθε λίγα χρόνια**, και μαζί με αυτό βέβαια και το αντικείμενο των σπουδών. Για το ΜέΡΑ25-Συμμαχία για τη Ρήξη η μόρφωση είναι αυτοσκοπός, αλλά μάλλον εννοούν τη μόρφωση που προσαρμόζεται **στις ανάγκες της αγοράς εργασίας και στους κλάδους που ιεραρχεί το κεφάλαιο** και όχι μια πραγματικά ολόπλευρη μόρφωση, αντίληψη και εποπτεία του εκάστοτε γνωστικού αντικειμένου. Πώς αλλιώς μπορεί να εξηγηθεί άλλωστε η συμφωνία με την κατεύθυνση των βιομηχανικών διδακτορικών, όπως έχει δηλώσει ο ίδιος ο Γιάννης Βαρουφάκης από το βήμα της Βουλής σε ομιλία του, η οποία μπορεί να βρεθεί στην ιστοσελίδα του ΜέΡΑ25-Συμμαχία για Ρήξη.

Αν με κάτι έρχονται σε ρήξη οι θέσεις αυτές για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, τότε αυτό σίγουρα δεν είναι οι οδηγίες της ΕΕ και του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση. Μάλλον αυτό το κάτι είναι οι μεγάλοι αγώνες του πανεκπαιδευτικού κινήματος ήδη από τη δεκαετία του '80 και του '90

2) Όταν κανείς είναι τόσο “ρεαλιστής” και είναι υπέρ της «δια βίου εκπαίδευσης» (όπως πάλι ειπώθηκε στη συγκεκριμένη ομιλία), είναι λογικό να απορεί και να μην καταλαβαίνει γιατί οι φοιτητές διεκδικούν **ένα πτυχίο ανά γνωστικό αντικείμενο με όλα τα επαγγελματικά δικαιώματα εντός του ως μόνη προϋπόθεση για εργασία**. Όπως επίσης είναι λογικό να μην το αντιλαμβάνεται, όταν στους λόγους που δεν πρέπει να υπάρχουν δίδακτρα στα πανεπιστήμια (από την ίδια ομιλία) δεν αναφέρεται καν στο γεγονός ότι κατ’ αρχάς οι ίδιοι οι φοιτητές θα αποκλειστούν πρακτικά από το πανεπιστήμιο εφόσον δεν θα μπορούν να πληρώνουν κάθε 3 χρόνια επανακαταρτίσεις για να βρουν μια θέση

εργασίας. Αυτό σημαίνει στην ωμή, σκληρή πραγματικότητα η «δια βίου» εκπαίδευση για χιλιάδες νέους/ες αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές έξω από εύκολες και απλοϊκές «δημιουργικές ασάφειες». Αυτό βέβαια διαφοροποιεί και την ταξική πολιτική από την «πολιτική του ρεαλισμού» που μιλάει στη γλώσσα των αστών και με τα κριτήριά τους.

3) Δεν είναι «ευχάριστο», όπως λέει στην ομιλία του ο Γ.Β., «να βλέπει» κανείς «καθηγητές, ιδίως του Πολυτεχνείου, να κάνουν spinoffs» ούτε να “πιστεύει στη διασύνδεση της οικονομίας με το πανεπιστήμιο”.

Δεν είναι ευχάριστο, καταρχάς επειδή είναι εγκληματικό επιχειρηματικοί κολοσσοί να βγάζουν εκατομμύρια **στην πλάτη της εργασίας των ερευνητών** που εργάζονται σε άθλιες εργασιακές συνθήκες και να αξιοποιούν τις **εγκαταστάσεις των σχολών πρακτικά δωρεάν**, την ώρα που οι εκπαιδευτικοί εξοπλισμοί των εργαστηρίων είναι απαρχαιωμένοι, την ώρα που δεν υπάρχει επαρκές προσωπικό, την ώρα που ο ετήσιος προϋπολογισμός είναι **χαμηλότερος από το χρέος του ΕΜΠ στη ΔΕΗ**, την ώρα που οι σχολές **πλημμυρίζουν** κάθε φορά που βρέχει.

Επίσης θα ήταν αυταπάτη να πιστεύει κανείς, ότι αυτοί οι κολοσσοί **δεν επηρεάζουν και την παρεχόμενη μόρφωση** ως προς το περιεχόμενο των σπουδών μας. Για αυτό, άλλωστε, υπάρχουν εξ αρχής τα επαγγελματικά μεταπτυχιακά και τα βιομηχανικά διδακτορικά, με τα οποία συμφωνεί από ό,τι φαίνεται το ΜΕΡΑ25-Συμμαχία για τη ΡΗΞΗ, όπως αυτό που έγινε πριν λίγο καιρό μεταξύ του **ΕΜΠ** και της **ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ**.

Πρόκειται πραγματικά για μια Συμμαχία για τη Ρήξη. Το ερώτημα είναι ποιο και πόσο χαμηλό είναι το επίπεδο της πολιτικής συμφωνίας και της πολυπόθητης ενότητας αυτής της «συμμαχίας», καθώς και το με ποιον θα έρθει τελικά σε ρήξη. Αν με κάτι έρχονται σε ρήξη οι θέσεις αυτές για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, τότε αυτό σίγουρα δεν είναι οι οδηγίες της **ΕΕ** και του **ΟΟΣΑ** για την εκπαίδευση. Μάλλον αυτό το κάτι είναι οι μεγάλοι αγώνες του πανεκπαιδευτικού κινήματος ήδη από τη δεκαετία του '80 και του '90. Με όλες τις πολιτικές προεκτάσεις που είναι προφανείς, ρήξη είναι και αυτό.